

Dosarul nr. 2ra-726/22
2-18005368-01-2ra-23052022

prima instanță: Judecătoria Comrat, sediul central – V. Hudoba
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat – D. Fujenco, A. Mironov, Ș. Starciuc

ÎNCHEIERE

06 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vasili Savastin,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
societatea pe acțiuni „Moldasig” împotriva lui Vasili Savastin, intervenient
accesoriu Alexei Dimov, cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii
de asigurare,

împotriva deciziei din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, prin care
s-a admis apelul declarat de societatea pe acțiuni „Moldasig”, s-a casat hotărârea
din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central și s-a emis o hotărâre
nouă, prin care s-a admis acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Moldasig”,

constată:

La 19 noiembrie 2016, societatea pe acțiuni „Moldasig” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Vasili Savastin cu privire la încasarea în ordine
de regres a despăgubirii de asigurare.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 23 mai 2014, asiguratul întreprinderea
mixtă „Vinia Traian” societate pe acțiuni a încheiat cu societatea pe acțiuni
„Moldasig” contractul de asigurare auto CASCO nr. ACA/14-791, prin care și-a
asigurat automobilul de marca și model Dacia Logan, cu n/î CH BE 790.

La 21 iunie 2014, automobilul Dacia Logan, cu n/î CH BE 790, la volanul
căruia se afla Alexei Dimov, a fost implicat într-un accident rutier produs de către
Vasili Savastin.

Conform deciziei agentului constatator nr. MAU 818828 din 02 iulie 2014,
Vasili Savastin a fost recunoscut vinovat în comiterea accidentului rutier produs
la 21 iunie 2014, cu implicarea automobilului Dacia Logan, cu n/î CH BE 790,
din motiv că traversa drumul în locul necuvenit cu turmă de oi.

Reclamanta a menționat că, în baza proceselor-verbale de constatare și
calculul deteriorărilor mijlocului de transport nr. D/CASCO/14-1093 din 08 iulie
2014 și 28 iulie 2014, suma prejudiciului achitat pentru reparația mijlocului de
transport auto constituie 68 357,60 de lei, care și a fost achitată.

Societatea pe acțiuni „Moldasig” a opinat că Vasili Savastin, fiind vinovat de producerea accidentului rutier din 21 iunie 2014, în rezultatul căruia a fost deteriorat automobilul Dacia Logan, cu n/î CH BE 790, este obligat să-i compenseze prejudiciul ce l-a achitat cu titlu de despăgubire de asigurare pentru repararea autovehiculului dat. Astfel, la 13 februarie 2015, asiguratorul a expediat în adresa lui Vasili Savastin pretenția nr. 777, solicitând achitarea benevolă a despăgubirii de asigurare, însă aceasta a rămas fără răspuns.

Reclamanta societatea pe acțiuni „Moldasig” a solicitat prin cererea de chemare în judecată încasarea în ordine de regres de la Vasili Savastin în beneficiul său a sumei de 68 357,60 de lei cu titlu de despăgubire de asigurare și a sumei de 2 050,73 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 10 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, s-a respins acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Moldasig” (vol. I, f.d. 160, 167-170).

Prin decizia din 19 noiembrie 2018 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de societatea pe acțiuni „Moldasig”, s-a casat hotărârea din 10 iulie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești și s-a trimis cauza spre rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată (vol. I, f.d. 169-199).

Prin încheierea protocolară din 19 decembrie 2014 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a atras în proces Alexei Dimov în calitate de intervenient accesoriu de partea reclamantului (vol. I, f.d. 239).

Prin hotărârea din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central, s-a respins acțiunea depusă de societatea pe acțiuni „Moldasig”, ca fiind neîntemeiată (vol. II, f.d. 59, 67-70).

La 09 august 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, societatea pe acțiuni „Moldasig” a depus prin intermediul poștei electronice cerere de apel împotriva hotărârii din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central (vol. II, f.d. 66 recto-verso).

Prin decizia din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat s-a admis apelul declarat de societatea pe acțiuni „Moldasig”.

S-a casat hotărârea din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central și s-a emis o hotărâre nouă, prin care s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Moldasig”.

S-a încasat de la Vasili Savastin în beneficiul societății pe acțiuni „Moldasig” despăgubirea de asigurare în mărime de 68 357,60 de lei.

S-a încasat de la Vasili Savastin în beneficiul societății pe acțiuni „Moldasig” cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată suma de 2 050,73 de lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și suma de 1 538,10 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel (vol. II, f.d. 124, 125-129 recto-verso).

În consolidarea soluției instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a constatat că asiguratorul nu a probat faptul încheierii între acesta și proprietarul automobilului a contractului de asigurare de răspundere civilă, iar prin urmare nu a demonstrat că este în drept să pretindă de la pârât plata în ordine de regres a despăgubirii de asigurare.

Instanța de apel a reținut că, la 23 mai 2014, întreprinderea mixtă „Vinia Traian” societate pe acțiuni, în calitate de asigurat și societatea pe acțiuni „Moldasig”, în calitate de asigurator, au încheiat contractul de asigurare auto

CASCO nr. ACA/14-791, prin care a asigurat automobilul de marcă și model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare CH BE 790, la materialele cauzei fiind anexată polița de asigurare a mijloacelor de transport nr. 791 din 23 mai 2014. Conform poliței de asigurare, întreprinderea mixtă „Vinia Traian” societate pe acțiuni a asigurat la societatea pe acțiuni „Moldasig”, în calitate de asigurător, mijlocul de transport de marcă și model Dacia Logan, cu numărul de înmatriculare CH BE 790, pe o perioadă de 12 luni (26 mai 2014 – 25 mai 2015).

Aplicând prevederile art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, Curtea de Apel Comrat a observat și faptul că Vasili Savastin nu a pus la îndoială existența contractului de asigurare auto CASCO nr. ACA/14-791. Respectiv, reclamanta nu era obligată să demonstreze existența acestor raporturi obligaționale cu întreprinderea mixtă „Vinia Traian” societate pe acțiuni, deoarece ele nici nu au fost negate de către Vasili Savastin.

Astfel, Curtea de Apel Comrat a conchis că, prin prisma art. 1301, art. 1398 alin. (1), art. 1411 alin. (1) și art. 1415 alin. (1) din Codul civil, p. 111 din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 februarie 2009, asigurătorul societatea pe acțiuni „Moldasig” este în drept să pretindă de la persoana responsabilă de producerea accidentului rutier din 21 iunie 2014, în rezultatul căruia a fost deteriorat automobilul de marcă și model Dacia Logan, cu n/î CH BE 790, încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare achitate persoanei păgubite întreprinderii mixte „Vinia Traian” societate pe acțiuni în mărime de 68 357,60 de lei.

La 13 aprilie 2022, Vasili Savastin a depus prin intermediul oficiului poștal recurs împotriva deciziei din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 13 iulie 2021 a Judecătoriei Comrat, sediul central (f.d. 149-151, 152).

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a elucidat pe deplin starea de fapt a speței, or, la materialele cauzei lipsește contractul de asigurare auto CASCO nr. ACA/14-791.

La fel, recurentul a considerat greșită concluzia instanței de apel precum că el nu a pus la îndoială existența contractului de asigurare auto CASCO nr. ACA/14-791, or, el nu a recunoscut niciodată existența acestui contract.

Astfel, în speță, nu sunt aplicabile prevederile art. 123 alin. (6) din Codul de procedură civilă, deoarece contractul de asigurare auto CASCO lipsește la materialele dosarului și nu a fost cercetat ca probă, iar din acest considerent el nu a putut recunoaște existența unei probe care nu a fost cercetată.

De asemenea, instanța de apel eronat a apreciat polița de asigurare a automobilului nr. 791 din 23 mai 2014 ca fiind un document care atestă dreptul proprietarului automobilului de a primi despăgubiri de asigurare, or, acest document este derivat (secundar) și eliberat în baza unui contract de asigurare, care nu există și nu a fost prezentat în instanță.

Succesiv, recurentul a considerat că instanța de apel eronat a aplicat prevederile art. 1398 și art. 1411 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019), constatând că Vasili Savastin a fost recunoscut vinovat de săvârșirea accidentului rutier în baza art. 242 alin. (2) din Codul contravențional.

În opinia recurentului subiect al contravenției prevăzute la art. 242 alin. (2) din Codul contravențional este doar conducătorul mijlocului de transport, el însă la momentul accidentului rutier nu conducea un mijloc de transport.

Respectiv, în speță, el nu este subiect al evenimentului care se află în raport de cauzalitate cu achitarea despăgubirilor de asigurare, iar acest fapt nu dă naștere raporturilor prevăzute la art. 1329 și art. 1398 din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019).

Finalmente, recurentul a indicat că procesele-verbale de constatare a prejudiciului din 08 iulie 2014, 28 iulie 2014 și 04 decembrie 2014, prezentate de către asigurător întru demonstrarea prejudiciului cauzat și achitat automobilului de marcă și model Dacia Logan, cu n/î CH BE 790, au fost întocmite de către asigurător unilateral și în lipsa sa, fără înștiințare. Prin urmare, acestea nu pot fi recunoscute ca probe concludente.

La 23 mai 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei societății pe acțiuni „Moldasig” și intervenientului accesoriu Alexei Dimov pentru notificare copia recursului declarat de Vasili Savastin împotriva deciziei din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, explicându-le dreptul de a depune referințe asupra acestuia (vol. II, f.d. 156).

Deși, conform avizelor de recepție a trimiterilor poștale DS8006813133AS, intimata a recepționat la 25 mai 2022 copia recursului, aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință în care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs (vol. II, f.d. 158).

Totodată, completul de admisibilitate atestă că potrivit adevărului oficiului poștal Vulcănești din 10 iunie 2022, trimiterea poștală DS8006813102AS, expediată în adresa lui Alexei Dimov, nu a fost reclamată (vol. II, f.d. 159).

La capitolul dat Colegiul reține prevederile pct. 2 din Regulile privind prestarea serviciilor poștale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1457 din 30 decembrie 2016, potrivit cărora „trimiterea nereclamată” este trimiterea poștală care nu a fost distribuită (predată) destinatarului din cauza nesolicitării sau refuzului de recepționare a acesteia;

Din sensul normei legale precitate se deduce obligația pozitivă a lui Alexei Dimov de a se prezenta la oficiul poștal pentru a ridica trimiterile expediate de Curtea Supremă de Justiție.

Respectiv, în circumstanțele speței, se deduce că „nesolicitarea” de către Alexei Dimov a trimiterii poștale prin care i-a fost notificată copia recursului reprezintă lipsă de interes din partea acestuia față de soarta prezentei cauze.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza Lebedinschi v. Republica Moldova, 16 septembrie 2015, § 32; cauza Sultan v. Republica Moldova, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele Marc Brauer v. Germania, 01 septembrie 2016, § 34; Miessen v. Belgia, 16 octombrie 2016, § 64; Samardžić v. Croația, 20 iulie 2017, § 28; Zubac v. Croația (Marea Cameră), 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele Levages Prestations Servicii v. Franța, 25 octombrie 1996, § 40; Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; Freitag v. Germania, 19 iulie 2007, § 37; Marc Brauer, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele Tricard v. Franța, 10 iulie 2001, § 29; Nicolae Popa v. România, 09 decembrie 2014, § 16; Tence v. Slovenia, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă

considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele Ponomaryov v. Ucraina, 03 aprilie 2008, § 41; Ustimenko v. Ucraina, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Comrat a fost pronunțat la 07 februarie 2022. Conform avizului de recepție a trimiterii poștale DS8006049279AS, copia deciziei motivate din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat a fost notificată recurentului la 07 martie 2022 (vol. II, f.d. 136).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 13 aprilie 2022 (vol. II, f.d. 149, 152).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Vasili Savastin rezultă că acesta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se la reiterarea circumstanțelor faptice ale cauzei și transpunerea unor concluzii ale instanței de apel.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Vasili Savastin nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson v. Olanda, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Vasili Savastin nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Vasili Savastin a avut posibilitatea de a fi auzit de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vasili Savastin împotriva deciziei din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Vasili Savastin împotriva deciziei din 07 februarie 2022 a Curții de Apel Comrat.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas